

Brussel, 4 juni 2026
(OR. en)

9646/26
ADD 2

Interinstitutioneel dossier:
2023/0250 (COD)

CODEC 993
JAI 654
COPEN 197
DROIPEN 98
FREMP 187
SOC 288

NOTA I/A-PUNT

van: het secretariaat-generaal van de Raad
aan: het Comité van permanente vertegenwoordigers/de Raad

Betreft: ONTWERPRICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE
RAAD tot wijziging van Richtlijn 2012/29/EU tot vaststelling van
minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming
van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit
2001/220/JBZ (**eerste lezing**)
- Vaststelling van de wetgevingshandeling
= Verklaring

Portugal heeft verzocht de volgende verklaring in de Raadsnotulen op te nemen:

Portugal verwelkomt alle inspanningen die erop zijn gericht de rechten van slachtoffers verder te versterken. In dit verband steunt Portugal over het algemeen het compromispakket.

Wel handhaaft Portugal zijn bezwaar tegen de verwijzing naar abortus in de overwegingen. Een dergelijke verwijzing raakt aan de nationale bevoegdheid van de lidstaten en vormt een overschrijding, wat in strijd is met de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid.

Bovendien hebben de twee wetgevers geen overeenstemming bereikt over uitvoeringsbepalingen waarin specifieke behandelingen voor slachtoffers van seksueel geweld worden beschreven, met inbegrip van, maar niet beperkt tot abortus. In richtsnoer 10 van de gemeenschappelijke praktische handleiding van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie ten behoeve van eenieder die bij de opstelling van wetgevingsteksten van de Europese Unie is betrokken, wordt gesteld dat “de overwegingen tot doel [hebben] de essentiële bepalingen van het regelgevende gedeelte beknopt te motiveren, zonder de bewoordingen daarvan te herhalen of te parafraseren. Overwegingen bevatten ook “geen bepalingen die niet regelgevend zijn, zoals wensen of politieke verklaringen”.

De overwegingen vormen het deel van een rechtshandeling waarin de instellingen moeten aantonen dat zij binnen de grenzen van hun bevoegdheden hebben gehandeld, dat de nagestreefde doelstellingen niet voldoende door de lidstaten alleen kunnen worden verwezenlijkt en dat het optreden op het niveau van de Unie beperkt blijft tot wat nodig is om de doelstellingen van de Verdragen te verwezenlijken. In dit verband vormt de opneming van een dergelijke verwijzing in overweging 13 een ongewenst en ongerechtvaardigd precedent.
